

CHTA Astrokrant

Neptunus in Waterman!

Eenheid in verscheidenheid? Vrijheid van illusies? De vrijheid om lief te hebben?

Op 29 januari 1998, om 2:45 vm (GMT) is het dan zover: Neptunus zal voor het eerst Waterman ingaan. Daarmee begint niet alleen een nieuwe periode voor wat betreft onze collectieve idealen, de manier waarop we spiritualiteit beleven, en de manier waarop we muziek en mode opnieuw creëren, maar ook eindigt er een lange periode van Neptunus in Steenbok. .

Het meest zichtbare kenmerk van de periode van Neptunus in Steenbok is de 'professionalisering' van de spiritualiteit geweest. Spiritualiteit wilde zich 'aarden' in deze periode. We kunnen de periode van Neptunus in Steenbok in drie stadia verdelen:

Van 0-10° Steenbok, het eerste decanaat, dat een Maagdkwaliteit heeft, van 10-20° Steenbok, het tweede decanaat, dat een Steenbokkwaliteit heeft, en van 20-30° Steenbok, het derde decanaat, dat een Stier kwaliteit heeft.

In de eerste periode, van 19 januari 1984 tot oktober 1989 vierde de holistische gezondheidszorg hoogtij dagen: veel mensen wilden hun inzichten praktisch maken

Center for Humanistic & Transpersonal Astrology

Oudewand 19 7201 LJ ZUTPHEN

Tel/fax: 0575-516479

Email: Joyce.hoen@astronet.idn.nl

Bank: SNS 94.87.89.786

en er hun werk van maken.

In de tweede periode, van eind 1989, waar de euforie over het verdwijnen van de Berlijnse muur (Neptunus in Steenbok = muren), tot februari 1993 maakte de wereld kennis met het verdwijnen van allerlei soorten muren: enerzijds ging het om de muren van onze weerstand, fenomenen als AIDS en chronische vermoeidheid doorsijpelden de wereld, anderzijds hadden veel mensen mystieke ervaringen en begon de westerse wereld weer te mediteren.

Vanaf februari 1993 tot 1998 was de laatste fase, de Stierfase aan de beurt, en in deze fase zagen we veel overstromingen in de natuur (Stier), maar nog sterker: een verregaande belangstelling voor spiritualiteit in de

INHOUD

1	<i>Neptunus in Waterman</i>
4	<i>1998 op een rijtje</i>
5	<i>Ziekte is gezondheid in wording</i>
10	<i>'Gary Kasparov' door Mieke Biemond</i>
13	<i>'Geocosmische Cycli & 1998' door Raymond Merriman</i>

economische wereld (Stier) en in het bedrijfsleven.

Mogen we verwachten dat bij Neptunus in Waterman de wereld van de computer, de wereld van de astrologie en de ruimtevaart, en de wereld van de wetenschap op zich eindelijk 'gespiritualiseerd' worden? Waterman is het dierenriemteken van broederschap, van groepen, van iedereen toestaan op een eigen manier deel te nemen aan een groter groepsgeheel (waar op dit moment alle computersystemen – Internet- zeker toe bijdragen. Zal Neptunus alles tot een grote eenheidsbrij maken, en onze onafhankelijkheid verwateren, zodat we allemaal tegelijk met computervirussen onze weerstand verliezen in onze mentale werelden? Zal de kosmos werkelijk tot 'chaos' worden?

Al het 'eenworden' van Neptunus lijkt enerzijds steeds fenomenen van weerstandsvermindering, infectie, chaos en een grote soep op te leveren, en anderzijds zou het om idealen en spiritualiteit gaan. Beide fenomenen doen zich ongetwijfeld voor. Hoe materiëler Neptunus uitwerkt, hoe meer het in de 'stof' moet komen, hoe meer het tot chaos wordt. Neptunus is geen planeet die in de 'stof' behoort uit te werken, het is de eenheid *achter* de stof, het is de inspiratie in het onzichtbare, fijnstoffelijke gebied, het is de planeet die met onze godservaring te maken heeft, maar het is niet de planeet die bedoeld is om de mens of de machine tot God te maken, want juist dan ontstaat chaos en verwarring.

Toch zal het klonen van dieren en straks ook mensen zeker doorgaan in de wetenschappelijke wereld: Neptunus in Waterman.

We kunnen de passage van Neptunus in Waterman ook in drie stappen verdelen: de eerste tien graden, het eerste decanaat, wordt beheerst door Weegschaal, het tweede decanaat door Waterman zelf, en het derde decanaat door Tweelingen.

De hoogste potentie van Neptunus in Waterman is 'eenheid in verscheidenheid', is de paradox van het individu en de groep bij elkaar te brengen, is een ideale samenleving waar mensen zichzelf mogen zijn, en daardoor met elkaar overweg kunnen! Ze hoeven juist *niet* hetzelfde te zijn, en juist daardoor kan iedereen in zijn of haar eigen waarde gelaten worden. Er zijn vele manieren om astrologie te bedrijven, er zijn vele manieren om tot God te komen, (of tot de waarheid, of de Bron), en mijn weg is niet jouw weg, maar uiteindelijk komen ze op hetzelfde neer: dat is Neptunus in Waterman.

In de eerste fase dan zullen we via Weegschaal leren om deze principes tot uitdrukking te brengen, dat wil zeggen: in onze 1-op-1 relaties. We zullen op heel andere manieren in relatie staan, in de toekomst, met veel meer eigenwaarde, en onafhankelijkheid, en juist daardoor veel meer *spirituele* verbondenheid, niet noodzakelijkerwijze 'stoffelijke' verbondenheid.

In de tweede fase, van het Waterman decanaat zullen de principes geleerd in 1-op-1 relaties veel meer toegepast worden in groter groepsverband en in de derde fase, die Tweelingen gekleurd is, zal een en ander tot uitdrukking komen in de taal die we over de wereld spreken, de globale cultuur zal veel zichtbaarder worden, we zullen bijvoorbeeld allemaal Engels gaan spreken, naast onze individuele taal, om elkaar te verstaan over de hele wereld heen.

Neptunus werkt 'subtiel', zachtjes op de achtergrond, terwijl Saturnus en Pluto veel directer en zichtbaarder aanwezig zijn. Maar Neptunus is misschien wel het hoogste gebod, de stem van onze idealen is misschien wel de stem van ons eigen innerlijke hoogste gebod, ons hoger zelf. Neptunus in Waterman: het hoger zelf gaat een nieuwe tijd in, wil zich uitdrukken op Waterman wijze. Nu ons lager zelf nog,

en dat het niet in verkramping moge gebeuren en alles van de Kosmos op de bekrompen manieren van het ego in ons tot uitdrukking wil laten komen, want juist DAN komen er de collectieve infecties, aderlatingen en chaotische toestanden in de werelden van Waterman ,de wereld van de computer, de wetenschap, de wereld van onafhankelijke en individuele vrijheid.

We hebben weinig zelf in de hand, met Neptunus, het 'gebeurt' gewoon, maar stuurt ons wel, van binnen uit, zoals onze idealen ook altijd onze grootste motor zijn, ook al weten we het niet altijd. Wat we zelf in de hand hebben, is Saturnus : de manier waarop Neptunus uitwerkt is afhankelijk van Saturnus, dat was niet alleen zo in Neptunus-in-Steenbok tijden, maar dat blijft, als universeel principe, in Neptunus-in-Waterman tijden.

We beginnen de Weegschaal fase van Neptunus in Waterman met Saturnus in Stier. Misschien wordt er van ons gevraagd ons gevoel van eigenwaarde te herzien, opdat we wat opener komen te staan voor de waarde van het grotere geheel, de waarde van samenwerking (Weegschaal) met een ander. (Collectief zichtbaar door de 'chaotische' werking van de Euromunt!!) Niets is natuurlijk zo stoffelijk en materieel als een passage van Saturnus in Stier. Niets is zo onstoffelijk en supermentaal als een passage van Neptunus in Waterman. Niets is zo 'van de aarde' als een passage van Saturnus in Stier, niets is zo 'van de hemel' als een passage van Neptunus in Waterman. De twee, Stier en Waterman, staan natuurlijk niet voor niets vierkant op elkaar. Zelf ben ik geboren met de Maan in het ene teken, en de Zon in het andere. Tegen die tijd dat ik er achter ben hoe deze twee zo verschillende principes als een eenheid gezien kunnen worden, zal ik het laten weten Hiermee wil ik echter alleen maar aangeven, dat er zo veel verschillende mogelijkheden zijn waarop

de passage van Neptunus in Waterman tot uitdrukking kan komen, dat het een goed idee is om gewoon open te blijven, waar te nemen, en te zien hoe de genoemde principes op honderduizenden manieren tot uitdrukking kunnen komen. Een leuke oefening voor jezelf: maak een lijstje met woorden voor Waterman, en maak een lijstje met woorden voor Neptunus, en plak ze dan aan elkaar! En doe dan hetzelfde met Saturnus in Stier (tegen de tijd dat Saturnus in Stier loopt):

Neptunus	Inspiratie Eenheidservaring "Oplossen" Intuïtie
Waterman	Onafhankelijk (Sub-)cultuur Afstandelijk / rationeel Techniek
Saturnus	Vormgever Gezag Afgrenzing Tijd Frustratie
Stier	Eigenwaarde De natuur, het land Geld Genieten, traag

Zo te zien, wordt het een heel paradoxale, tegenstrijdige periode, met deze twee fenomenen tegelijk. Enerzijds dat wat zichtbaar is (Saturnus in Stier) en anderzijds dat wat in werkelijkheid speelt in de geestelijke wereld (Neptunus in Waterman)!

Jupiter gaat echter tegelijkertijd in **Vissen** lopen, dus de energie die het voorlopig lijkt te gaan winnen is de energie van Neptunus. Ik wens iedereen een heel geïnspireerd 1998 met zo weinig mogelijk 'materiele frustratie' hetgeen waarschijnlijk alleen maar kan als ze we onze eigen autoriteit (Saturnus) en onze eigen zekerheden eerst even op een rijtje krijgen! Het fundament is aards,

is hier en nu, en komt eerst, om ons dan te openen voor de vonk die overal waarneembaar is, achter de vorm.

Abonnementen

Dit is al weer het derde nummer van de Astrokrant. Als dit de eerste keer is dat je het leest, en je zou de vorige twee nummers en het volgende nummer ook willen ontvangen, maak dan fl. 32,00 over op postgiro **7546160 tnv Astro-Workshops**. Als je de vorige twee nummers *niet* wilt ontvangen, maar het volgende nummer wel, maak dan fl. 16,00 over. (Vanaf nummer 5 start een nieuw abonnementsjaar voor *alle* abonnees). Alle abonnees die een EMAIL-adres hebben kunnen wekelijks de zogenaamde "Week Ahead" toegestuurd krijgen. Wat dat is? Vraag het aan per email (joyce.hoen@astronet.idn.nl)

Agenda

Workshops:

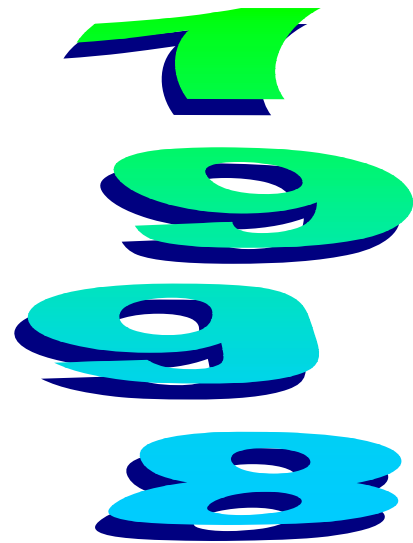
Zie voor alle workshops van het CHTA in het 1^e kwartaal 1998 de bijgesloten folder Speciale aandacht voor de workshop van astroloog-/homeopaat Hans Nieuwenhuys op zondag 25 januari : "De onconventionele visie van Samuel Hahnemann over gezondheid en ziekte"

Lezing:

Wintersolstitiumlezing (zondag 21 december 'smiddags) bij OIBIBIO (020-5539357) door Joyce Hoen: "Doorbraak naar Licht op 12 manieren". (Geen astrologische voorkennis nodig).

Astrologische pelgrimage:

Van 3 tot 14 mei komt de Amerikaanse astroloog Robert "Buz" Meyers naar Engeland (Glastonbury) (7 dagen) en Ierland (5 dagen): een pelgrimage vol ritueel en meditatie op de meest gewijde plekken in Stonehenge en vol magie in het Keltische Ierland. Het is wel schreeuwend duur (\$2295 voor 12 dagen.....), maar wel een unieke kans om een heel bijzondere 'experience' te hebben met deze in Amerika veelgeroemde New Age astroloog, die volgens mij nog nooit eerder in Europa was. Info: RKM Enterprises, Inc, 596 Central Dr. #104, VA. Beach, VA 23454, fax (757) 631-6927, tel.: (757) 631-2800

1998 op een rijtje

(De symbolen zijn kwijt geraakt , en 1998 ligt toch al ver achter ons)

Ziekte is gezondheid in wording

Alles in dit leven bestaat uit dualiteit. Uit "Yin" (de Maan) en uit "Yang" (de Zon), uit twee kanten van een polariteit die samen met elkaar, en in onderlinge wisselwerking met elkaar, de werkelijkheid uitmaken. Ziekte hoort dus bij gezondheid. Ziekte geeft aan dat er ergens in de cyclus van onze evolutionaire ontwikkeling een storing is, die is opgetreden. Er is iets 'uit balans' geraakt. Inherent aan het leven op Aarde zelf: uit de heelheid van het universum zijn wij 'in de dualiteit gevallen', en in wezen zijn we hier altijd uit balans, op zoek naar balans (weerspiegeld door ons innerlijk gevoel van leegte, en onze relatiebehoefte).

Dit zou kunnen betekenen dat ziekte een verschijnsel is dat nu eenmaal hoort bij het leven op aarde, en dat het een onuitroeibaar verschijnsel is. Immers: met al onze kennis en al onze kunde, hebben we het verschijnsel ziekte toch nog steeds niet kunnen uitroeien.

In balans zijn betekent dat yin en yang met elkaar in evenwicht zijn, samenwerken, in harmonie. Totale vrede, totale harmonie is een gegeven waar wij allemaal naar streven, en dit streven op zich is het Pad, maar de 'werkelijkheid van alledag' laat altijd dualiteit zien. Wij beschouwen ziekte normaal gesproken als de ene kant van de balans, en gezondheid als de andere kant. Wellicht echter zouden we ziekte ook anders kunnen bekijken en zou een **metafysische definitie** voor ziekte kunnen luiden: "Ziekte is een actief (d.w.z. werkzaam en functioneel) harmoniseringsproces tussen schaduw en licht". In deze definitie is ziekte niet langer een synoniem voor 'schaduw', maar staat zij als functionele bemiddelaar tussen schaduw en licht aangegeven.

Deze definitie is gekoppeld aan het fenomeen 'dualiteit' en impliceert een beweging tussen twee uiteinden van een

pool, een definitie die onder meer gestoeld is op de uit China overgewaaid polariteitsfilosofie m.b.t. 'Yin' en 'Yang'. Overigens: het 'yin' en 'yang' kennen wij ook als het verschijnsel 'vrouwelijk' en 'mannelijk' op een biologisch niveau en op een astrologisch niveau kennen wij de beweging van de Maan in relatie tot de Zon: de Maanfasen, de interactie tussen stralend Zonlicht en weerspiegelend en effectief gemaakt Maanlicht, dat zich in regelmatige, geordende cycli aan ons voordoet: opkomst en ondergaan, Nieuwe Maan en Volle Maan. Door de Chinezen weergegeven in het bekende T'ai Tji symbool.

Het elkaar aanvullende Yin/Yang symbool is niet zo maar wit naast zwart, of yang naast yin. In het zwarte deel bevindt zich een witte stip, in het witte deel bevindt zich een zwarte stip, aangevend dat 'de andere kant' potentieel, in de kiem, altijd aanwezig is, en met name dan te voorschijn komt als de ene kant op haar hoogtepunt is gekomen: de energie slaat dan vanzelf om naar de andere kant. Astrologisch zien we dit verschijnsel terug bij de cyclus van de Maanfasen: als de Maan op haar 'volst' is gekomen, draait ze vanzelf de andere kant weer op.

Zowel het yin als het yang, zowel de Maan als de Zon, zowel de dag als de nacht, zijn een bij elkaar behorende tweeheid, die **samen** een eenheid uitmaken. Eenheid op zich zou niet herkenbaar zijn, en dus niet **bewust**, en daarom moet eenheid eerst tweeheid worden om waarneembaar te kunnen zijn, om bewust gemaakt te worden. Een bepaald gebeuren wordt pas manifest als dit gebeuren zich samen met of door middel van het tegengestelde openbaart. Wij zouden de dag niet eens herkennen als wij ook niet het verschijnsel nacht er tegenover konden plaatsen. En samen vormen dag en nacht een eenheid. Wij

zouden ons nooit bewust worden van het begrip dag als wij ook niet kennis konden maken met het verschijnsel nacht. Met andere woorden: de 'nacht'zijde, de 'schaduw' zijde, is dus *functioneel*, en zelfs noodzakelijk voor ons om iets te leren van de dagzijde, de 'licht' zijde, en dus, de noodzakelijkheid ervan inziende, kunnen wij haar misschien ook meer liefdevol bejegenen.

In de astrologie spreken we van de daghelft als van het 'bewuste' deel, en van de nachthelft als van het 'onbewuste' deel. Het bewuste deel overdag naar analogie met het feit dat de Zon overdag schijnt, en het leven overdag (het uiterlijke leven) zichtbaar maakt. Maar... pas in de nacht, het yin-gebeuren, hebben wij het uitspannel leren kennen, pas in de nacht zien wij de sterren aan het firmament, pas in de nacht vinden wij de grondslagen voor de astrologie, en pas in de nacht, keren wij naar binnen, en worden ons bewust van ons innerlijk leven.

Pas door de duisternis in te gaan, vinden wij het licht. Want in het licht zelf zijn wij verblind en zien niet het licht.

Een populaire versie van de holistische visie is dat ziekte een balansverstoring is. Het is wellicht heelmakender (een ander woord voor 'holistisch', dat overigens uit het Engels komt 'to make whole', en zelfs 'to make holy'), om ziekte niet langer te beschouwen als de balansverstoorder, maar als een zinvolle factor die een boodschap heeft, en die bewust maakt, iets dat we zelf in de geest niet bewust konden maken, en iets dat toch bewust wil worden. Iets waar we ons op geen andere manier bewust van kunnen worden, zodat het lichaam ons een handje helpt. Op die manier kunnen we ziekte aanvaarden, na voorbij de pijn te zijn ge gaan, en niet langer 'wegdrukken' en 'ontkennen', zodat de ziekte zich als gevolg van deze ontkenning des te krachtiger manifesteert. Op die manier kunnen we ons lichaam dankbaar zijn voor de *signaalfunctie* die zij op zich heeft genomen, zonder ons met die ziekte en

dat lichaam te identificeren. Een voorbeeld hiervan maakte ik een keer mee tijdens een transit van Saturnus op de Ascendant: ik had rugpijn, en die ging niet over. Vóór die tijd (tijdens de passage van Saturnus door het 12^e huis) had ik maandenlang zware dozen met boeken gesjouwd en elk 'normaal' mens zou denken dat de rugpijn daar van kwam. Maar astrologen denken anders. Ik vroeg me af, wat de rugpijn te *betekenen* had, wat de signaalfunctie was. En bij Saturnus dacht ik aan de knieën, het geraamte, verhardingsprocessen en ik besloot dat de rugpijn te betekenen had dat ik me flexibeler moest opstellen, opener moest worden, meer met de wind mee moest gaan. Zo gezegd, zo gedaan, en ik bezocht ettelijke keren een masseuse. Maar: de rugpijn ging niet over, het bleef maar doorgaan. Tot ik op een bepaalde dag getroffen werd door een bliksemflits van een heel nieuwe gedachte: misschien was het wel zo, dat in plaats van me flexibeler op te stellen, en nog meer 'van was' te worden, ik misschien wel het omgekeerde moest doen, en mijn rug moest 'rechten', en niet langer over me heen moest laten lopen! Wat schetst mijn verbazing: de rugpijn was onmiddellijk over! Om nooit meer terug te komen! De innerlijke zwakheid werd gewoon manifest in een zwakke rug en dat was de signaalfunctie. Als ik het eerder begrepen had, zonder dat signaal, had de rugpijn zich niet eens hoeven te manifesteren. Toen ik het begreep, verdween de pijn, en dat is de andere, magische, kant van Saturnus!

"De patiënt als slachtoffer"

Van oorsprong zijn wij gewend om over ziekte te denken als een verschijnsel waarvan de patiënt ("het lijdend voorwerp") het slachtoffer is. En slachtoffers hebben redders in de nood nodig.

En in die visie is de ziekte veroorzaakt door externe omstandigheden: alles buiten ons zelf is schuldig,

zelfs als dit in werkelijkheid zo lijkt, en wij hebben medelijden met de zieke. Medelijden omdat we ons voorstellen hoe het zou zijn als we zelf de ziekte hadden en daarom zien we deze ook graag weer zo snel mogelijk uit ons gezichtsveld verdwijnen, dus bij voorkeur: een pilletje, zo gauw mogelijk weer beter, en het leven van 'alledag' (zonder problemen, zonder ziekte) gaat door. We onderdrukken met andere woorden alles wat met pijn, conflicten en problematiek te maken heeft. Geen wonder dat de planeten Saturnus en Pluto de belangrijkste rol spelen in het proces van ziekte (en conflicten).

De visie die Thorwald Dethlefsen en Rudiger Dahlke als een van de eersten onder de aandacht brachten is een visie die nogal dwars staat op het 'slachtoffer-idee', en is een visie die in feite veel moed en eerlijkheid vraagt. Moed en eerlijkheid als we ons bewust willen worden van het 'waarom' van het ziekteproces en dan geconfronteerd worden met een stukje schaduw van ons zelf. En het onderkennen van de eigen schaduw is per slot van rekening geen eenvoudige zaak, anders zou het ook niet zo'n 'schaduw' zijn, die ons lijkt te achtervolgen. Tegelijkertijd is die schaduw het noodzakelijke kwaad om het licht te zien. De meeste mensen namelijk zitten vol veroordelingen met name naar zichzelf toe. "Slechte eigenschappen" zijn dingen waarvan het ego per definitie vindt dat ze anderen toebehoren. Bovendien is het ego in ons allemaal zo'n opgefokt stukje ik, dat het eigenlijk continu **bevestiging** nodig heeft.

Deze twee dynamieken leiden er toe dat het ego in ons zelf vreselijk overstuur raakt als er iets mis zou zijn met ons: het gaat of wel op zoek naar een nieuwe bevestiging dat het toch aan iets ligt buiten zichzelf, of het gaat ten onder in allerlei zelfverwijten, schuldgevoelens en angsten: een negatief patroon over zichzelf waar onzekerheid aan ten grondslag ligt.

Op die manier, kan het bijna de draai niet maken om zelf verantwoor-

delijkheid te nemen voor zaken in het leven, omdat er zoveel negatief oordeel ligt. Het verzwakt echter ook, want als je denkt dat alles komt door oorzaken buiten jezelf, heb je ook nooit de power, de kracht, om ergens iets aan te doen.

Als we naar de geschiedenis van de wereld kijken, en ons zouden voorstellen dat we allemaal al honderden levens achter de rug hebben, dan kun je je bijna niet voorstellen dat jij zelf in al die rollen die de mensheid heeft gespeeld in het verleden, altijd maar heilig bent geweest, en nooit ergens aan hebt deelgenomen. Een bezoek aan het museum voor 'foltering' in Amsterdam, was voor mij een openbaring in die zin. Het museum laat zien welke folteringsinstrumenten er in het verleden gebruikt werden om mensen te straffen. Als je beseft, dat ook wij misschien wel deel waren van die middeleeuwse mensheid die er klaarblijkelijk genoeg in schiep om de meest gruwelijke daden te zien gebeuren, dan slaan de stoppen bij je door. Zo 'heilig' is de geschiedenis van de mensheid niet. De kunst voor de medische astroloog, en elke hulpverlener, en ook de kunst voor jezelf in je eigen ontwikkeling, is om een houding te durven ontwikkelen, van 'so what?'. Wat dan nog? Zelfs als we in het verleden de vreselijkste dingen op het geweten hebben, wat dan nog? Dat was gisteren, vandaag is vandaag. Op die manier worden problemen en conflicten bespreekbaar, op die manier verander je de houding van het veroordelen van 'kwade dingen', en van het alsmaar kwaad buiten jezelf zien en jezelf een slachtoffer te voelen van de boze buitenwereld, naar een houding die open is, ergens naar durft te kijken, **zonder** te veroordelen, zonder al die emoties die de zaak alleen maar verduisteren en bewolken, zodat je niet meer juist kunt waarnemen.

Zo schreef Susan Sontag een boekje: "Ziekte als Spookbeeld" (Bruna, 1981) waarin zij probeert uiteen te zetten, hoe onzinnig het is allerlei ziekten zoals tuberculose en kanker (de ziekten waar de

reguliere wetenschap geen greep op heeft) te verklaren op een ander vlak dan het puur fysieke of causale. (De typische houding van de fysieke wetenschappen die geen immateriële energie als werkelijkheid kunnen aanvaarden). Zij noemt het terugbrengen van de verantwoordelijkheid naar de patiënt zelf toe 'onbeschaamd' en zelfs 'gevaarlijk'. Waaruit volgt dat ook zij verantwoordelijkheid interpreteert als 'schuld'! Nu, zelfs als 'karma' niets dan schuld zou zijn, dan nog zouden we ons kunnen realiseren dat onze 'schuld' en ons 'karma' iets is waar we allemaal deel aan hebben, bewust of onbewust, zodat waar het in feite om gaat, te maken heeft met het eens ophouden van alles altijd maar te 'veroordelen': meningen te hebben die alsmaar 'om zich heen slaan': negatief 'wijzen' naar anderen, en zichzelf zeer verheven voelen boven de rest. Zo'n levenshouding creëert juist een zieke wereld, een wereld waar nog veel meer zieke gedachten zijn dan zieke lichaamsdelen, maar zieke lichaamsdelen zijn uiteindelijk de stofgeworden manifestaties van negatieve gedachten, van angst en van schuld : het grootste en sluipendste gif wat er maar bestaat. Toch is deze houding van 'om zich heen slaan' en zichzelf zeer verheven voelen een typerend kenmerk voor elk ego, binnen in ons allemaal. Het hoort namelijk bij het ego. Het is niet ons ware zelf, en dat besef, maakt dat we vrij kunnen worden van die eeuwige spelletjes van het ego om zichzelf 'in stand te houden'. Soms helpt ziekte ons daarbij! Ziekte verzwakt het ego, ziekte kan je openmaken, kan je weerstanden breken, kan je besef van verbondenheid met de kosmos zelfs weer op gang brengen. En dan is ziekte, of je lichaam, je helper. In die zin is Neptunus de volgende factor: Neptunus die de weerstanden breekt, om compassie te kweken, het werkelijke doel van Neptunus: jezelf te vergeven, betekent compassie en inzicht te hebben, en niet langer je zelf op te sluiten in waanbeelden van verhevenheid boven de rest van de

mensheid, of in waanbeelden van onzekerheid dat er iets mis is met je: er is gewoon met ons allemaal wat mis....

En wat dan nog?....

Alleen al zo'n houding maakt dat je zelf een genezende factor bent voor de omgeving. Je eigen compassie en inzicht straalt uit, en maakt dat iemand weer verbinding kan maken met de eigen bron van zelfgenezing, binnenin. Waarom? Omdat je met zo'n houding veel dichterbij de waarheid (kenmerk van het hogere zelf) bent, dan met de andere houding, en waarheid roept waarheid en kracht op. Het gaat vanzelf.

De houding van mensen die alsmaar negatief zijn en om zich heen slaan naar 'alternatieve genezers', die zo'n onzin zouden uitkramen, gaat altijd gepaard met een gigantisch ego van "wij weten beter", en "wij voelen ons ver verheven boven de massa".

Kritiek hebben is in die zin een vorm van negativiteit, en nu komen we aan het onderdeel "Maagd" in de astrologie. Er zijn twee vormen van kritiek: kritiek hebben op anderen (en negatieve gedachtevormen opbouwen binnen in jezelf) en gigantische kritiek hebben op jezelf omdat je niet perfect genoeg bent (de Pluto in Maagd generatie). De acceptatie van dat je misschien niet perfect bent, maar dat het er niet toe doet, maakt vrij, geeft de compassie, geeft de verbondenheid en wijst op de integratie van Vissen, tegenover Maagd. Dat betekent niet dat je jezelf misschien nooit zou hoeven te verbeteren, dat is een andere kwestie. Maar hoe kun je iets verbeteren, of ergens iets aan doen, als je altijd maar alles ontkent, of in een wereld leeft, waar alle mensen zo 'veroordelend' zijn naar elkaar, en de kritiek zo hard is? Waar er geen compassie en liefde voor mensen onderling is? Verander je eigen wereld, en begin met het zelf anders te doen. Dat is de enige manier. Het brengt je ook weer terug bij jezelf, en brengt je terug bij een krachtpunt binnen in je waar de 'zelf-genezende principes' weer kunnen

stromen. Het positief nemen van verantwoordelijkheid, en het luisteren naar jezelf, is Saturnus zoals het ooit bedoeld was. Het 'schuld geven' aan anderen of het 'onzeker en angstig zijn' is Saturnus zoals het soms geworden is: verzwakt, gedegenererd. Zo was Saturnus nooit bedoeld. Luister minder naar al die negatieve stemmetjes van veroordeling, verander je houding radicaal, 180 graden, ook in je astrologische werk naar andere mensen toe: dan durven we tenminste eens ergens naar te kijken, naar die schaduw te kijken, die zo zichtbaar kan worden als we ziek worden. Dan krijgen we de moed om iets niet langer te ontkennen, en ontnemen dat wat eerst ontkend werd ook zijn autonome macht! We accepteren het bestaan en kunnen vervolgens, misschien zelfs in dankbaarheid, aan de slag om positief de boodschap te integreren en ons zelf te veranderen. Ja, het betekent dat we dan eindelijk accepteren dat er 'iets mis was', en dat de onderliggende angst van 'er is iets mis met mij' misschien zelfs wel bewaarheid wordt. Maar nogmaals: wat dan nog? Er is iets mis met de hele wereld en toch heeft het kennelijk allemaal een reden. Datgene wat er het meeste 'mis' is met die wereld is onze behoefte aan acceptatie van die wereld, waardoor we luisteren naar allerlei verwachtingspatronen van de status quo in plaats van naar ons innerlijke zelf. Datgene wat er 'mis' is is dat verlies van die verbinding met dat innerlijke zelf. En niets anders. Dat innerlijke zelf is niet zo veroordelend, zit niet vol angst en schuld ook al heeft tweeduizend jaar interpretatie van de Bijbel door al te menselijke mensen ons dat wijs gemaakt. Dat innerlijke zelf is een krachtbron van positieve vreugde, van creativiteit en van acceptatie. Het is je ziel, die onsterfelijk is, en je ware zelf. En daar is niets 'mis' mee.

De horoscoopduiding

Met het beeld van een horoscoop hebben we te maken met zowel een ongelooflijk individueel plaatje: het beeld van iets (en iemand) dat op geen enkel ander moment hetzelfde is, uniek en speciaal dus, en tegelijkertijd hebben we te maken met iets heel universeels, en dat is dan ook precies wat astrologie ons uiteindelijk leert: dat we allemaal op onze eigen manieren ons leven te leven hebben, en ons zelf te verwerklijken, en dat we tegelijkertijd ingebed zijn in een groter universeel geheel, allemaal verbonden met elkaar. Als we een transit van Saturnus meemaken over een planeet in onze eigen individuele horoscoop, dan delen we die transit tegelijkertijd met de wereld, met alle andere horoscopen waardoorheen Saturnus in hetzelfde dierenriemteken wandelt, echter in andere huizen, en op andere planeten.

Het CHTA leert een heel gestructureerde aanpak om het individuele van een horoscoop heel snel naar boven te halen. Belangrijk in deze aanpak is in de eerste plaats de aspectering naar de hoekpunten (Ascendant en MC) in de horoscoop, en in de tweede plaats gaat het daarbij alleen om de 'harde' aspecten, de aspecten die gebaseerd zijn op de 2-4 en 8 deling van de horoscoop: de conjunctie, oppositie, vierkant, halfvierkant en ander-halfvierkant.

Een individu 'wacht' met zijn of haar geboorte tot een bepaalde planeet (of halfsom) in aspect staat met de Ascendant of het MC, de meest persoonlijke punten in de horoscoop. Als je bijvoorbeeld weet dat de eerste Engelse suffragette (strijdster voor vrouwenrechten) geboren werd met onder meer een exact vierkant van Mars naar de Ascendant, dan is dat heel tekenend voor iemand die als zo strijdbaar bekend heeft gestaan. Mars stond in het teken Schorpioen in haar horoscoop, in het 9e huis: het ging om een politieke strijd (9e huis), en een strijd waar zij zeer fanatiek in was. Haar leven (haar horoscoop!) stond in het teken van deze politieke strijd, en op dezelfde manier kunnen we heel snel in andere horoscopen zien om welke planeten het nu eigenlijk "gaat" of "draait" als belangrijkste levensthema. Als dit thema eenmaal vastgesteld is, dan is de verdere duiding van de horoscoop een duiding die niet bestaat uit los zand informatie, maar een duiding die telkens voortborduurdt op het belangrijkste gegeven, en daardoor een aan elkaar geregen 'holistisch' geheel wordt.

Mieke Biemond wilde met de serie 'stappen' in deze structuur van de horoscoopduiding een beeld krijgen van Gary Kasparov en zo ontstond er een hoogst informatief verhaal:

"Gary Kasparov" -door Mieke Biemond-

Een paar maanden geleden zag ik op de televisie beelden van Gary Kasparov die kort daarvoor het schaaktoernooi tegen Deep Blue (de super IBM-schaakcomputer) had verloren. De gebaren tijdens de laatste - beslissende- partij waren veelzeggend. Eerst diep in gedachten verzonken. Daarna een beeld waarin hij zijn schouders ophaalt, zo van: "Ik kan het ook niet helpen, maar die Deep Blue is echt goed." Het opgeven van de partij, waarbij hij zichtbaar diep geschokt was, alsof hij het zelf ook niet kon geloven (hij was immers de favoriet). Later de verontwaardiging en de woede: dat hij niet de mogelijkheid had gehad schaaktesten van Deep Blue te analyseren, en dat hij daarom achtergesteld was, want het programmeerteam had wel beschikking over zijn wedstrijden. En tenslotte de strijdlust: "de volgende keer scheur ik hem aan stukken". Kortom, een heel scala aan emoties rondom deze in de publiciteit gebrachte match tussen mens en machine, met als ultieme strijdgrond het edele schaakspel.

Wie is deze geniale schaker? De Encarta-encyclopedie schrijft dit over hem: "Kasparov, Gary Kimovich, schaakspeler en wereldkampioen schaak, die uitkomt voor Rusland. Op 22-jarige leeftijd werd hij de jongste wereldkampioen schaak in de geschiedenis. Hij werd geboren als Gary Weinstein in Baku, Azerbaidjan, in wat toen de Unie van Socialistische Sovjet Republieken was (USSR), hij leerde schaak van zijn vader, die stierf toen Gary zeven jaar oud was. Daarop adopteerde hij de meisjesnaam van zijn moeder.

Op 12 jarige leeftijd won Gary het kampioenschap van Azerbaidjan en het Junior kampioenschap van Rusland; op 16-jarige leeftijd won hij het Junior kampioenschap van de hele wereld. Op 17-jarige leeftijd, in 1980 kreeg hij de titel "Internationaal Grootmeester". Twee jaar later was Kasparov kandidaat voor het wereldkampioenschap, en in 1984 verwerfde hij het recht de wereldkampioen Anatoly Karpov uit te dagen. Hun eerste wedstrijd werd gestopt door de president van de Internationale Schaakbond, nadat deze al zes maanden had geduurd zonder een beslissend resultaat. In 1985 won Kasparov een wedstrijd tegen Karpov en werd daarmee wereldkampioen op 22-jarige leeftijd. Hij verdedigde zijn titel door Karpov te verslaan in 1986, en later nog eens in 1990. "

Maar hoe ziet zijn horoscoop eruit? Hij is geboren op 13-4-1963, 23:45 uur, tijdzone -3, te Baku, Azerbaidjan, 40N23, 49E51. (Tekening zie bladzijde 11)

1) De Ascendant op 1° Steenbok geeft een groot vermogen tot concentratie en abstractie. De Zon in Ram in het 3e huis: deze man speelt met kennis (3) om te winnen (Ram). De Zon staat conjunct met het IC, en zowel de Zon als Maan staan in vuurtekens: nogal wat geestdriftigheid.

2) Het sterkste aspect is Pluto (in Maagd op de cusp van huis 9) halfvierkant het MC (orb 0°41'); dit aspect moet hem veel kracht geven. De plaatsing in het 9e Boogschutterhuis wijst erop dat het hier niet alleen om kennis op zich gaat, maar ook op het doel van die kennis. Frappant genoeg is Mercurius de heerser van het 9e huis en van deze Pluto in Maagd. Aan het schaakspel kun je zeker een hoop symboliek toekennen en het boeit de mensheid al eeuwen. De beoefening van dit spel is, zeker door de beste spelers, omringd met een zweem van ernst, eerbied en 'hogere' kennis.

Het tweede sterke aspect is Neptunus op cusp 11 halfvierkant de Ascendant (orb

absolute heerser zijn op het gebied van kennis). Zijn verlies tegen Deep Blue deed hem dus enorm zeer. Zijn Zon in Ram kan kinderlijk enthousiast zijn voor het schaken, zijn Mars in Leeuw wil de eer en waardigheid en zijn Maan in Boogschutter weet dat de hogere kennis bedreigd wordt als een computer beter kan schaken dan de wereldkampioen zelf. Als vuurpersoon zal hij 'gebrand' zijn op een rematch. Deze keer zal hij niet al te naïef (Ram) denken dat hij het wel zal winnen maar zal alles op alles zetten om Deep Blue te verslaan.

5) Kasparov heeft interessante aspectpatronen: twee T-kruizen en twee 'halve vliegers'. Deze halve vliegers steunen op dezelfde tegenovergestelde polen als de T-Kruizen. De vier aspectpatronen zijn bovendien onderling verknoopt via Neptunus en Pluto:

a) een oppositie tussen Mercurius en Neptunus: beide planeten maken een vierkant met Mars. Pluto maakt een driehoek met Mercurius en een sextiel met Neptunus.

b) een oppositie tussen Venus en Pluto. Beide planeten maken een vierkant met de Maan, Neptunus maakt een sextiel met Pluto en een driehoek met Venus.

Ik zie het eerste aspectpatroon als datgene wat hem tot zo'n briljante schaker heeft gemaakt. Mercurius staat in Stier vierkant Mars: een goede positie voor een denksporter. Stier is goed doordacht en concreet.

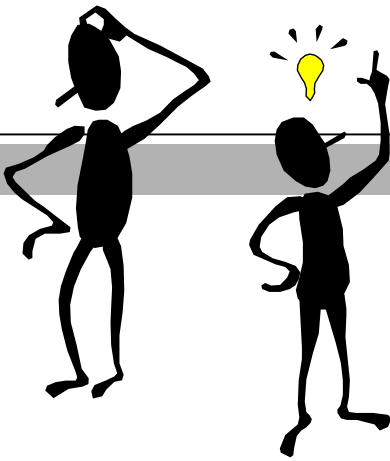
Mars in Leeuw staat in huis 8, de daadkracht is creatief en wil gezien worden, in het huis van 'macht' (of liever kracht) en van extreme ervaringen: het geen genoeg nemen met middelmatigheid. Het vierkant tussen Mars en Mercurius is ook een van de meest harde exacte aspecten tussen twee planeten onderling in deze horoscoop. De verbinding tussen beide planeten geeft een agressief en creatief denkvermogen. In dit verband is het leuk om te noemen dat schaken ontstond als een legerspel (en als zodanig ook nog steeds te

herkennen), het leger valt symbolisch onder Mars. Neptunus in dit T-kruis geeft de inspiratie aan zijn denken (oppositie met Mercurius) en daadkracht (vierkant Mars). Neptunus staat in huis 10, tegen cusp 11 aan: zijn schaakstijl wordt als een verademing ervaren na de veel stuggere speelstijl van voormalig wereldkampioen Karpov.

Het tweede aspectpatroon, dat verbonden is met het eerste, zegt iets over zijn persoonlijke leven. Het vierkant tussen de Maan en Pluto vertelt ons iets over de relatie met zijn moeder. Onder haar meisjesnaam gaat hij immers door het leven. De plaatsing van de Maan in huis 12 duidt op isolatie van dit gezien ten opzichte van de omgeving. Kasparov's vader, die hem het schaken leerde, overleed toen Gary zeven jaar oud was. Dit wordt in zijn horoscoop mogelijk verbeeld doordat de Maan de heerser is van huis 8: de dood.

De moeder is de drijvende kracht achter haar zoon. De journalist van Newsweek, die een interview met Kasparov hield voor de rematch met Deep Blue, werd door moe de deur uitgejaagd toen het haar te lang duurde! Ze vond dat Gary tijd moest besteden aan de voorbereiding van de wedstrijd. Ik denk dat ze destijds, als Joodse weduwe in de voormalige Sovjet-Unie, ook al haar hoop en energie in haar getalenteerde zoon heeft gepompt.

Kasparov's liefdeleven wordt bepaald door zijn Venus vierkant Maan, in een oppositioneel teken wat Pluto betreft. Hij zal zeker een sensitief persoon zijn met Venus in Vissen. Hij is inmiddels aan zijn tweede huwelijk bezig. Het lijkt mij dat de moeder (Maan) letterlijk tussen haar zoon en zijn vrouw (Venus) instaat. Mogelijk is Kasparov het beste af met iemand die de lege poot op 15 graden Tweelingen opvult: een intelligent iemand met goede communicatieve vaardigheden die balans in het T-Kruis kan brengen. Dit T-Kruis wordt overigens verlicht door Neptunus: Kasparov's idealen. Hij heeft inmiddels

een schaakschool in Israël opgericht, een goede uitlaatklep voor spanningen, en een mogelijkheid hem boven zijn eigen problemen uit te tillen.

6) De Maansknopen.

De Noordelijke Maansknoop staat in Kreeft in huis 7. De Zuidelijke in Steenbok in huis 1. Dit bevestigt dat het iets maatschappelijk bereiken wat heel concreet is, en met concentratie te maken heeft, Kasparov gemakkelijk afgaat. Zijn echte uitdaging is het samenleven met anderen (huis 7, maar ook Weegschaal op het MC: een nog te bereiken doel).

Schaken is een van de oudste spelen van de wereld, ontstaan in de 6e eeuw n.Chr. in de Indusvallei, dat tot op de dag van vandaag zeer populair is. Het is een spel waar geluk geen rol speelt maar alles aankomt op strategie. Daarvoor is niet alleen intelligentie en logica nodig maar ook creativiteit. De kracht van de computers is de snelheid van hun informatie verwerkende vermogen. Zij zijn als machine absoluut logisch, soms op het pijnlijke af (als de computer niet doet wat jij wil). Hun intelligentie is zeer beperkt in vergelijking met dat van de mens. Er wordt via kunstmatige intelligentie aan gewerkt om computers in de toekomst nog 'slimmer' te maken en als het even kan te laten 'denken'. Computers worden gesymboliseerd door Uranus en Waterman. Uranus stond in 1963, in Kasparov's horoscoop, op de 1e graad van Maagd. Nog vol van de kleurrijke Leeuw en aan het begin van de tijdsperiode met het besef dat de computer een grote rol gaat spelen in het classificeren (Maagd). De wedstrijd tussen Kasparov en Deep Blue was de strijd tussen mens en machine. Ik denk dat dit

ook een thema is in Kasparov's eigen leven. In een interview met hem zag ik hoe gefascineerd hij was om tegen supercomputers te spelen. Dit vereist een heel andere strategie dan een menselijke tegenstander. Door medegrootmeesters wordt hij intellectueel gezien niet meer uitgedaagd en ik denk dat Kasparov het nodig heeft om geprikkeld te worden. Hij bloeit op van de uitdaging (Zon/Pluto) en de competitie (Ram/Mars-Mercurius). Ik denk dat naast Mercurius voor het denken en de intelligentie voor het schaken ook een sterke Saturnus is vereist voor het concentratievermogen en om abstract te kunnen denken. Bij Kasparov staat Saturnus als Ascendant-heerser in Waterman in het 2e huis, driehoek het MC, sextiel met de Zon. Saturnus in Waterman kan ook het symbool zijn voor de strijd van de mens versus de machine. Een overwinning bij een rematch zou betekenen dat intelligentie en rekenvermogen alleen niet voldoende is voor het winnen van een schaakwedstrijd, maar dat ook creativiteit benodigd is. De superstatus van het schaakspel zou dan (voorlopig) weer gered zijn.

Pathfinder

PATHFINDER: een professioneel astrologiesysteem voor Windows met Nederlandstalige handleiding. Sinds een half jaar verkrijgbaar in Nederland en nu al weer met veel plezier gebruikt door ettelijke astrologen. Een programma met de mogelijkheid al je horoscopen handig op te slaan in rubrieken als 'cliënten', 'beroepen', etc. Met Pathfinder PLUS kun je ook onderzoek doen naar de horoscopen (op transits, aspecten, planeten in huizen/tekens ed.) Het programma print werkelijk prachtige horoscopen af, alleen eerder vertoond met Apple programma's. Het is voorzien van opties als synastrie, transitlijsten, progressies, de composite etc (Minimaal werkende) demo's zijn op te halen op de overigens voor astrologen belangwekkende site (voor horoscoopgegevens!) WWW.Astrocyce.com. Voor demo's ben je ook van harte welkom bij het CHTA.

"Geokosmische Cycli & 1998"

-door Ray Merriman-

De Amerikaanse astroloog Raymond Merriman publiceert elk jaar een overzicht van geocosmische cycli op korte- en lange termijn, die telkens opnieuw heel accuraat en inspirerend blijkt te zijn en waar zowel financiële investeerders als astrologen altijd met veel belangstelling naar uit kijken. "Forecasts 1998" komt in december a.s. uit, kan besteld worden bij MMACycles@classic.msn.com, of per fax op nummer (1) 810-626-5674. (En van harte aanbevolen!) Een gedeelte uit zijn voorwoord voor 1998 hieronder:

Doemdenkers hebben, overigens net als vele anderen, een heel profijtelijke periode gehad gedurende de hele periode van groei in de afgelopen jaren die ze echter niet hebben voorspeld. In feite bleek het tegendeel waar te zijn van wat de meeste van deze bestsellende schrijvers hebben geprofeteerd.

Dit is één van de grootste paradoxen geweest van onze tijd: ondanks het feit dat er een heel nieuwe opwindende economische orde wordt gecreëerd, en daarbij veel nieuwe banen en betere voorwaarden voor werknemers zijn ontstaan gelooft een groot deel van de maatschappij nog steeds dat ons een economische ramp - een ineenstorting - te wachten staat. Maar aan de andere kant is dit wat er altijd gebeurt als een lange termijn trend zich werkelijk omkeert, zoals het geval was met de Kondratieff cyclus sinds halverwege de 80er jaren; de eerste reactie is er bijna universeel altijd één van ongeloof en ontkenning. Dus zelfs als 1998-1999 een 'correctie' naar beneden laat zien in deze langere termijn cyclus omhoog, kun je ervan verzekerd zijn dat de markt voor 'doemdenkers' zal floreren.

NEPTUNUS IN WATERMAN

(29-1 tot 23-8 1998, & 28-11-98 tot 3-2-2012)

Sinds januari 1984 heeft Neptunus in het zakelijke teken Steenbok gelopen. In zijn uitstekende boek "The Sign of the

Times: de Neptunus factor in het lot van Amerika", (Llewelyn Publications, St. Paul, MN 1984) suggereerde Stan Barker dat historische lange termijn cycli afgeleid kunnen worden van de transit van Neptunus door de tekens van de dierenriem. Als Steenbok de astrologische overeenkomst is met 'de zakenwereld' en met 'beperking', dan was deze aanname zeker juist voor wat betreft de periode 1984-1998: het was een tijdperk van grote zaken doen en van winst voor zakelijk Amerika - een winst die bereikt werd met de mantra "inkrimping". Gedurende deze periode krompen veel bedrijven in, en verdienden in dit proces veel geld. Als je in zaken was of een leidende functie had in de zakenwereld was de kans om heel rijk te worden heel groot tussen 1984 en 1998. Het modewoord voor individuen was niet wat iemands favoriete film, boek of restaurant was, maar wat iemands favoriete beleggingsfonds, fondsmanager, aandeel, of pensioenfonds was. De gesprekken gingen niet over naar welke school je je kinderen zou sturen, welke filosofie je bestudeerde of welke therapie je deed, maar ging over wie wat aan het doen was in zakelijk opzicht. Intellectuelen waren geen rolmodellen voor jonge mensen, maar accountants en economische marktleiders wel. Beheersing, macht en veel geld had de aandacht en het respect. En eveneens bovenmenselijke inspanning, verworvenheden en nieuwe record-overstijgende resultaten - alle onderdeel van het Steenboksyndroom. Als je niet kon overleven en succesvol kon zijn in de 80er en 90er jaren, raakte je ernstig in de problemen en zelfs dakloos - en overheidshulp om deze mensen te steunen verdween of werd op zijn best ook 'ingekrompen'. Ofwel je was een onderdeel van het deel van de maatschappij dat 'had' of je 'had niets' en het verschil tussen deze twee economische groepen werd zo groot dat de stabiliteit van de middenklasse in gevaar kwam.

We kunnen een belangrijke verandering in deze normen en sociale gedragingen verwachten als Neptunus in Waterman gaat lopen. De 'top' van de zakenwereld kan spoedig de 'underdog' blijken te worden, en geen ideaal meer te zijn bij een nieuwe populariteit van sociale rechtvaardigheid. Waterman is bezorgd over gelijkwaardigheid en menselijke waarden. Steenbok kan in staat zijn om deze dingen alle onder het vloerkleed te vegen en niets meer te zien, maar Waterman ontdekt de ontheemde mensen en de 'drop-outs' vanwege deze ongevoeligheid omdat er eenvoudigweg niet voldoende vloerkleden zijn om ze nog langer te bedekken. Bovendien ontdekt Waterman dat sommige van deze 'vergeten' mensen werkelijk bijzonder waardevol zijn, en heel belangrijke dingen te geven hebben aan de maatschappij. Hun ervaringen 'op straat' kunnen de basis zijn voor waardevolle lessen over het leven zelf.

Maar verwacht niet dat jonge mensen nu gaan hollen om 'straat'junkies te worden. Dat was Steenbok, waar het individu zichzelf als een soort 'eenzame figuur' zag, en het leven 'op straat' een bepaalde 'overgangsrite' was waarvan hij voelde dat hij daar door heen moest. Deze initiatie is nu vervuld, en hij kan wijzer zijn geworden, en meer compassie hebben gekregen juist vanwege dat feit. Verwacht dat veel van die mensen die 'uitgeteld' en 'afgeschreven' bleken te zijn in werkelijkheid terugkomen en openbaren dat ze in werkelijkheid heel intelligent bleken te zijn, en betere mensen dan ze voor die tijd waren. En in het proces worden ze misschien de nieuwe "Helden", waarbij ze de topmanagers vervangen die nu 'ingekrompen' worden tot iets aan de bodem van de voedselketen in de ogen van de komende consumptiemaatschappij. De muziek zal de voorloper voor deze nieuwe golf zijn die waarschijnlijk in de komende 14 jaar steeds groter zal worden.

Maar dat is niet alles. Velen van hen in de zakenwereld zullen hun

waarden en normen getransformeerd zien in deze nieuwe golf van sociaal idealisme. Vergeet niet dat veel van de waarden en normen van deze topmanagers geboren werden

in de late 60er jaren en dat ze niet immuun zijn voor een terugkeer naar oprechte betrokkenheid voor de medemens.

Velen zullen een dialoog die de nadruk legt op intellectuele, spirituele en idealistische waarden en normen verwelkomen en er open voor staan, in plaats van alleen financiële en zakelijke doelen te hebben. Het zal niet van de ene op de andere dag gebeuren, maar zich over 14 jaar uitstrekken.

De kwestie van werkelijk relateren aan anderen is een concept dat consistent is met de principes van zowel Neptunus als van Waterman. Met Waterman zal de relatie waarschijnlijk menselijker worden, vriendelijker, vredelievend maar ook functioneel. De laatste keer dat Neptunus in Waterman stond was in de jaren 1834-1848. Zoals Stan Barker al in zijn boek schreef, bracht die periode in de geschiedenis van Amerika de 'vredelievende Quakers van Pensylvania' en hun 'Stad van Broederlijke Liefde', alsmede het 'streven naar perfectie' door zulke visionairs als Emerson, Thoreau en Henry Ward Beecher. Het was een tijdperk van hervorming op gebieden als geestelijke gezondheidszorg, vrouwenrechten, en de afschaffing van de slavernij. Steenbok kan het Management in de grote stad beheersen. Maar Waterman beheerst de gemeenschappelijke samenleving op het platteland tussen mensen die een zelfde ideaal hebben en de vrede willen hebben 'hun eigen dingen' te doen.

Wat suggereert dit? Volgens mij suggereert het een beweging van groepen mensen die opnieuw zullen samenkomen, hetzij om samen te werken, samen te leven, of gemeenschappelijk te communiceren. Met deze voorwaarden zal een betekenisvolle dialoog over intellectuele en filosofische kwesties opnieuw populair

kunnen worden en op die manier een verandering in collectieve waardestelsels te weeg brengen. Waarschijnlijk is het heerlijk om jong te zijn in de komende 14 jaar - of om tenminste te luisteren naar de jeugd.

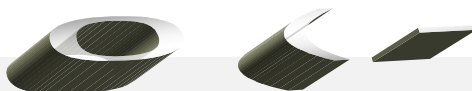
Natuurlijk kent zo'n beweging ook zijn keerzijde. De drang naar vrede kan paden open laten voor anderen die dit als een gelegenheid zien om hen die ze als 'zwak' zien te exploiteren in de naam van (of onder de vermomming van) 'gelijkwaardigheid'. Dit gebeurde de vorige keer ook toen Neptunus in Waterman stond. Zoals Barker schreef: "Waterman riep om sociale hervorming omdat de condities ondraaglijk werden tijdens de Steenbok-golf... in Europa werden de problemen zo nijpend dat er opstand kwam en dat Karl Marx er toe bracht zijn Communistisch Manifest te schrijven." Vervolgens vraagt Barker zich af: "Moet dat nu zo zijn, bij het begin van de 21e eeuw, dat er een andere Karl Marx moet ontstaan om de werkers van de wereld aan te sporen zich te roeren omdat het kapitalistische systeem hen heeft uitgebuit? .. of kan het ook een tijd van vrede en broederschap worden; een tijdperk van wetenschappelijke wonderen; een golf van verbetering en welwillendheid?"

Toen Neptunus door Waterman liep tussen 1834 en 1848 was Karl Marx niet de enige protesterende stem in de wereld. Er was een hele "Glorieuze Revolutie" bezig in Europa toen de Liberalen in opstand kwamen tegen de conservatieve politiek van veel monarchieën. Dat lijkt nu opnieuw te gebeuren, in het bijzonder in Engeland waar het lijkt of de monarchie niet langer als relevant beschouwd wordt en te veel financiële lasten geeft.

Er waren nog twee andere dynamieken bezig gedurende die periode die met Neptunus in Waterman te maken kan hebben. In de eerste plaats was er de "Aardappelziekte" die vanwege de hongersnood meer dan een miljoen doden kostte in Ierland. Een eerdere keer toen Neptunus in Waterman stond (1343-1357)

kwam ook al overeen met de "Zwarte Pest" die een kwart van de Europese bevolking wegvaagde. Tegelijk was het het begin van de Italiaanse Renaissance. In de tweede plaats heeft Neptunus in Waterman overeenkomsten met korte perioden van zowel voorspoed als financiële paniek. De economie in Amerika floreerde van 1834-1836 vanwege een steeds toenemende aanleg van spoorwegen. Hetzelfde gebeurde in Engeland tussen 1844-1846. Maar in 1837 was er een vreselijke financiële paniek die veel banken in Amerika opbrak. Dit gebeurde overigens net twee jaar nadat Amerika eindelijk hun nationale schuld had afgelost (1835). Het is interessant om te weten dat de huidige Amerikaanse economie heel voorspoedig is, en dat de nationale schuld enorm is gedaald. Het is niet ondenkbaar dat er zelfs een surplus gaat komen voor het eerst sinds 30 jaar. Zou het kunnen zijn dat er wederom een financiële paniek uitbreekt net nadat we eindelijk het 'budget in balans' gebracht hebben, misschien in de periode van 2008-2014?

Tot slot van dit deel, kunnen astrologen terecht opmerken dat er nog veel meer mogelijke manifestaties zijn van Neptunus in Waterman - mogelijkheden die niet aangegeven worden door eerdere gebeurtenissen in de historie, omdat Waterman de toekomst en de moderne tijd regeert. De principes van fantasie (Neptunus) en technologie (Waterman) zouden bijvoorbeeld gecombineerd kunnen worden, waarbij een nieuwe golf van belangstelling voor animatiefilms zou kunnen ontstaan, en een geheel nieuwe en innovatieve belangstelling of richting op het gebied van film, muziek en theater.

Noteer vast in je nieuwe astrologische agenda dat Ray Merriman op zaterdag 12 september 1998 een seminar zal geven in Amsterdam over "Synastrie & Evolutionaire Astrologie".